22/08/2019

ВДС: Летовање вишедетних породица у Грчкој

Са благословом Патријарха српског г. Иринеја и Митрополита Китруса, Катеринија и Платамоне г. Георгија на десетодневно летовање је отпутовало седам вишедетних породица предвођених службеницима Верског добротворног старатељства. Као и ранијих година вођа пута је био ђакон Бранислав Јоцић. Полазак је био заказан за 28. јул у 21,30 часова испред здања Српске Патријаршије.

Током пута придружиле су се две породице у Врчину и Баточини и тако у пуном саставу настављено је путовање. После дужих задржавања на граничним прелазима експедиција је на одредишно место у месту Зворонос стигла у преподневним сатима. Као и претходних година дочекали су нас љубазни домаћини и државна застава Србије која се вијорила поред грчке и светогорске заставе изнад улазних врата у одмаралиште. На летовање је отпутовало 57 путника и два возача.

После смештања породица по собама уследио је кратак одмор, а затим и ручак. После ручка отишли смо на плажу Паралија где смо у чарима мора уживали све до вечере. Након вечере уследио је одмор.

Други дан је био резервисан за плажу па смо ток дана пре подне посетили плажу Паралија, а поподне плажу Олимпик Бич. У вечерњим сатима присуствовали смо „Уметничкој вечери“ у организацији најмлађих путника. Имали смо прилику да присуствујемо краткој представи о пријатељству, рецитацијама и песмама са родољубивом тематиком.

Првог дана августа били смо у посети манастиру Светог Атанасија Великог. Љубазне монахиње су нас послужиле ратлуком и колачима, а затим су нам испричале све о настанку манастира и колико су поносне што је посвећен баш Светом Атанасију који је велики заштитник православља. Њихове речи су нарочито биле упућене деци. Саветовале су их да пажљиво бирају на кога ће да се угледају и да херојима треба да сматрају светитеље јер они и јесу истински хероји. Затим су нам говориле о икони Мајке Божје Брзопомоћнице коју смо с радошћу целивали и која је заправо копија иконе из манастира Дохијара. Настала је с благословом тог светогорског братства и већ је, по сведочанству верника, многе молитве брзо услишила.

Поневши са собом позитивне духовне утиске, кренули смо даље ка манастиру Успења Пресвете Богородице Макрирахи. Најпре смо целивали чудотворну икону која је такође посвећена том великом празнику и која је сама одредила где ће се градити манастир. По првобитном плану, изградња манастира је требала да започне на брду, али икона је трократно указала на место које је мало ниже од предвиђеног. Премда је нико није дирао, изјутра су икону налазили на том месту. Трећег јутра су схватили да је воља Мајке Божје да манастир буде изграђен баш ту. Пошто су нас упознале са историјатом манастира и чудотворне иконе, монахиње су нам показале извор свете целебне воде и дале по пар бочица за сваку породицу како бисмо захватили воду и понели је са собом. На крају, послужиле су нас соком и колачима.

Истог дана увече обрадовала нас је посета оца Владимира који се враћао са Свете Горе у Србију. Сутрадан, на празник Светог пророка Илије, служио је свету Литургију у цркви Свете Софије, Вере, Наде и Љубави уз саслуживање ђакона Бранислава, чтецирање дечака Петра и Павла и појање мајки. После причешћивања присутних, отац Владимир је одржао пригодно празнично слово у којем је изнео поуку, али и охрабрење да вишедетне породице истрају у свом подвигу. На крају свете Литургије даровао је свима по иконицу Пресвете Богородице Млекопитатељнице. После доручка поздравио се са свима и наставио свој пут ка Србији, а ми смо отишли у шетњу по парковима града Катеринија где смо имали прилику да посетимо и мини зоолошки врт.

Наредног дана посетили смо Природњачки музеј где нас је дочекала кустос музеја гђа Темис. Музеј је веома интересантно осмишљен и деца су нарочито пажљиво слушала кустоса и ђакона Бранислава док су износили богате описе планине Олимп. Радознало су разгледала фотографије пејсажа и биљних и животињских врста које настањују ову планину. Искористила су и могућност да чују звуке разних врста птица које се гнезде на Олимпу. Наравно, музеј је био извор сазнања за све нас. Погледали смо и 3D филм о овој јединственој планини крај Егејског мора.

Затим смо посетили манастир Светог Дионисија Олимпског. Поклонили смо се светим иконама у цркви и отпевали пар песама у похвалу Пресветој Богородици. Целивали смо честице моштију Светог Дионисија Олимпског, Светог Григорија Богослова, Светог апостола Луке, Светих великомученика Георгија и Прокопија, Светог Јована Златоуста и још многих светих у моштима богатој манастирској ризници.

Истог дана смо посетили и Наутички музеј у месту Литохоро, кроз који нас је

провео искусни водич Атанасиос Кокранис и искористио прилику да нам покаже како се плете морски чвор, како се одређивала позиција брода на мору помоћу звезда и упознао са најзинимљивијим детаљима из историје поморства у регији. Увече смо ишли у шетњу по Паралији.

Свету Недељу започели смо молитвено у цркви Светог Христофора у месту Катерини присуством на Светом Литургији коју је служио свештеник Анастасије, а саслуживао му је ђакон Бранислав Јоцић. Служба је била претежно на грчком језику. Сама црква по свом облику подсећа на базилику и иконостас још увек није уграђен тако да је олтар са монументалним Распећем Христовим био сасвим отворен и некако веома близу свакоме од верних што је остављало јак утисак на све нас, баш као и лепо грчко појање. После причешћа, отац Анастасије је одржао беседу у којој је посебно поменуо српски народ и срдачно нас поздравио. По завршетку свете Литургије и послужења у парохијском дому позвао нас је да целивамо мошти Светог Христофора и Свете Христине и даровао нам по икону Светог Христофора.

Истог дана смо обележили рођендан девојчице Марије Стреларац која нас је све позвала на своје славље.

Наредног дана смо обишли плаже Скотина и Коринос. Велики таласи су у извесној мери пореметили уживање у води јер су најмлађи морали да изађу на обалу и своју игру наставе у песку.

Следећег дана смо посетили манастир Светог Јефрема Сирина који се налази у брдима недалеко од Катеринија. Свештена атмосфера, присуство моштију Сетог Јефрема Сирина и Свете великомученице Екатерине које смо целивали, љубазност монахиња, лепота архитектуре, предивно уређене баште, уредност као траг вредних руку на сваком кораку, и уопште све што се овде могло сагледати остављало је дубок утисак на посетиоце. Заиста није изненађујуће што саме монахиње за ово свето место кажу да је “парче неба на земљи”. У оквиру манастира налази се и капела Свете Ирине Хрисоваланту где смо целивали чудотворну икону Светог Луке Кримског која је проплакала у време немира на Криму. Видели смо и крстоницу поред цркве у којој је крштен велики број српске деце која су избегла током рата у Босни. Монахиње су нас најпре послужиле својим домаћим слатким од кивија, а касније су нам упутиле пар речи о самом манастиру и о животу Свете Ирине Хрисоваланту и напоменуле да су сведоци многих чуда Светог Јефрема Сирина. Нисмо се могли отети жељи да отпевамо пар песама из богате песничке ризнице нашег Светог владике Николаја. На крају посете свака породица је добила на дар од сестринства по икону Светог Јефрема Сирина и

по две тегле манастирских кухињских производа (џем, слатко, компот...).

Поподне смо посетили и плажу у месту Неи Пори где су сва деца, овог пута, уживала у таласима и где смо се са морским чарима опрстили до неког наредног дружења. По повратку са плаже уследило је паковање кофера за повратак у Србију.

Дана 7. августа 2019. године, после доручка, поздравили смо се са нашим драгим домаћинима гђом Катерином и гђом Мартом и кренули својим домовима у Србију. У Баточини смо се поздравили са породицом Томовић, а у Врчину са Јовановићима. У вечерњим сатима смо стигли у Београд и испред зграде Верског добротворног старатељства смо се поздравили и упутили својим домовима.

spc.rs